

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 17. jula 2020. godine
Br. ref.: AGJ 1581/20

PRESUDA

u

slučaju br. KI38/19

Podnosilac

Avdi Mujaj

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Republike Kosovo
Rev. br. 285/2018 od 1. oktobra 2018. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Avdi Mujaj, sa prebivalištem u Peći (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [Rev. br. 285/2018] Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 1. oktobra 2018. godine, koju je primio 29. oktobra 2018. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su, prema navodima podnosioca zahteva, povređena njegova prava zagarantovana stavovima 1. i 2. člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i stavom 2. člana 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2018 (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 25. februara 2019. godine, podnosilac je putem poštanske službe dostavio zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 12. marta 2019. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi.
7. Dana 25. marta 2019. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega: (i) da dostavi povratnicu koja dokazuje kada je primljena osporena presuda Vrhovnog suda; (ii) da popuni obrazac zahteva, kao i (iii) da dostavi punomoćje za zastupnika u slučaju da je odlučio da bude zastupan u postupcima pred Sudom.
8. Dana 20. aprila 2019. godine, podnosilac zahteva je dostavio: (i) povratnicu koja dokazuje da je osporenu presudu primio 29. oktobra 2018. godine i (ii) popunjeni obrazac zahteva u kojem je naveo da u ovom slučaju nije angažovao zastupnika i da će u postupcima pred Sudom zastupati sam sebe.
9. Dana 23. maja 2019. godine, Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva i poslao mu jednu njegovu kopiju.
10. Dana 15. januara 2020. godine, Sud je obavestio zainteresovanu stranu B.D. o registraciji zahteva i omogućio mu da u roku od petnaest (15) dana od dana

prijema obaveštenja Suda, dostavi svoje komentare, ako ih ima, u vezi sa zahtevom.

11. Dana 3. februara 2020. godine, zainteresovana strana B.D., dostavila je Sudu nekoliko komentara.
12. Dana 1. jula 2020. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu prihvatljivost zahteva.
13. Istog dana, 1. jula 2020. godine, Sud je jednoglasno odlučio da je (i) zahtev prihvatljiv, i (ii) presuda Vrhovnog suda Kosova [Rev. br. 285/2018] od 1. oktobra 2018. godine nije u saglasnosti sa članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a.

Pregled činjenica

14. Dana 30. aprila 1985. godine, podnosilac zahteva je u svojstvu kupca zaključio Kupoprodajni ugovor sa H.D. u svojstvu prodavca (u daljem tekstu: Kupoprodajni ugovor). Predmet Kupoprodajnog ugovora bila je nepokretna imovina koja se sastojala od kuće i nekoliko drugih pratećih objekata sagrađenih na katastarskoj parceli [br. 5393/18], u površini od 480 m².
15. Neodređenog datuma, H.D. koji je u svojstvu prodavca potpisao Kupoprodajni ugovor sa podnosiocem zahteva je preminuo. Iz spisa predmeta proizilazi da podnosilac zahteva, iako je zaključio navedeni Kupoprodajni ugovor, nije upisao predmetnu imovinu na svoje ime kod nadležnih javnih organa za upis imovinskih prava.
16. Podnosilac zahteva je od naslednika H.D., odnosno od B.D., tražio da mu omogući da izvrši upis predmetne imovine kod Direkcije za katastar, geodeziju i imovinu u opštini Peć, ali je, prema tužbenom zahtevu, tužena strana, odnosno zainteresovana strana B.D., to odbio.
17. Kao rezultat toga, dana 31. januara 2008. godine, podnosilac zahteva je Opštinskom sudu u Peći podneo tužbu "za utvrđenje svojine" protiv B.D. Podnosilac zahteva je tražio da se utvrdi da je on vlasnik sporne imovine na osnovu gore navedenog Kupoprodajnog ugovora koji je 1985. godine zaključen između njega i oca lica B.D. On je tražio da se B.D. obaveže da mu omogući da se upiše kao vlasnik nepokretnosti, a radi sprečavanja rizika i prouzrokovanja nepopravljive štete, podnosilac zahteva je tražio da se odredi privremena mera kojom bi se zabranilo zasnivanje hipoteke na predmetnoj imovini.

Odlučivanje u prvom stepenu, pred Opštinskim sudom u Peći [bez prisustva sudije I.K.]

18. Dana 12. januara 2010. godine, Opštinski sud u Peći je presudom [C. br. 56/2008] usvojio u celosti tužbeni zahtev podnosioca zahteva. Tom prilikom, on je odlučio da je podnosilac zahteva vlasnik sporne katastarske parcele u ukupnoj površini od 480 m² i da svi naslednici prvog reda lica H.D., njih ukupno osmoro, treba da priznaju podnosiocu zahteva pravo svojine, kao i da

dozvole da se predmetna imovina upiše kod Opštinske katastarske kancelarije u Peći.

19. Dana 1. februara 2010. godine, protiv gore navedene presude, B.D. je izjavio žalbu Okružnom sudu u Peći zbog povreda odredaba Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP), pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
20. Dana 9. februara 2010. godine, podnosilac zahteva je Okružnom sudu u Peći dostavio odgovor na žalbu navodeći da su žalbeni navodi tuženih strana neosnovani i neutemeljeni, sa predlogom da se žalba odbije kao neosnovana, a pobijana presuda potvrdi.

Prvo odlučivanje u drugom stepenu, pred Okružnim sudom u Peći [uz prisustvo sudije I.K., kao člana veća od 3 člana]

21. Dana 16. marta 2011. godine, Okružni sud u Peći je presudom [Ac. br. 101/10] odlučio o delimičnom usvajanju žalbe B.D.
22. Ovim usvajanjem, Okružni sud u Peći (u daljem tekstu: Okružni sud) je preinačio presudu [C. br. 56/2008] Opštinskog suda u Peći od 12. januara 2010. godine, tako što je sada podnosiocu zahteva priznao pravo svojine na istoj katastarskoj parceli, ali ne na ukupnoj površini od 480 m², već na ukupnoj površini od 455 m², odnosno za 25 m² manje nego što mu je prvobitno priznao prvostepeni sud.
23. Dakle, Okružni sud je: (i) *delimično* usvojio tužbeni zahtev podnosioca i utvrdio da je podnosilac na osnovu održaja vlasnik katastarske parcele [br. 5393/18], u površini od 455 m² [a ne 480m²] i (ii) obavezao tužene strane da podnosiocu zahteva priznaju pravo svojine i dozvole upis imovine kod Opštinske katastarske kancelarije u Peći. U sastavu raspravnog veća od 3 člana Okružnog suda, nalazio se i sudija I.K.
24. Dana 21. aprila 2011. godine, podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za reviziju protiv gore navedene presude Okružnog suda u Peći, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
25. Dana 2. maja 2011. godine, pored zahteva za reviziju, podnosilac zahteva je takođe podneo i zahtev Državnom tužilaštvu da na osnovu svojih zakonskih ovlašćenja podnese zahtev za zaštitu zakonitosti protiv gore navedene presude Okružnog suda.
26. Dana 3. juna 2011. godine, državni tužilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti [KMLC. br. 35/2011] zbog pogrešne primene materijalnog prava protiv presude [Ac. br. 101/10] Okružnog suda u Peći od 16. marta 2011. godine.

Prvo odlučivanje u trećem stepenu, pred Vrhovnim sudom [bez prisustva sudije I.K.]

27. Dana 27. avgusta 2013. godine, Vrhovni sud je rešenjem [Rev-Mlc. br. 253/2011] odlučio da usvoji, kao osnovana, oba zahteva, zahtev za zaštitu zakonitosti državnog tužioca i zahtev za reviziju podnosioca zahteva.
28. Tom prilikom, Vrhovni sud je naložio ukidanje presude [Ac. br. 101/10] Okružnog suda od 16. marta 2011. godine i vraćanje predmeta na ponovno odlučivanje Okružnom sudu [koji će kasnije, usled zakonskih izmena, potpasti pod stvarnu nadležnost Apelacionog suda].
29. Prema Vrhovnom sudu, gore navedena presuda Okružnog suda je *“donesena bitnim povredama odredbi parničnog postupka iz člana 182.2 (n) u vezi sa članom 201 (c) ZPP-a”*. Navedena povreda je, prema mišljenju Vrhovnog suda, postojala jer je izreka presude Okružnog suda *“neshvatljiva i kontradiktorna sa obrazloženjima presude, i nisu opšte data obrazloženja o odlučujućim činjenicama”*. Vrhovni sud je dalje obrazložio da su zahtev za zaštitu zakonitosti koji je podneo državni tužilac i navodi u reviziji predloženi od strane podnosioca zahteva osnovani i da se iz tih razloga presuda Okružnog suda *“poništava i predmet [...] vraća na ponovno odlučivanje istom sudu”*.

Drugo odlučivanje u drugom stepenu, pred Apelacionim sudom [bez prisustva sudije I.K.]

30. Dana 10. aprila 2017. godine, Apelacioni sud je u ponovljenom odlučivanju po nalogu Vrhovnog suda, ponovo razmotrio žalbu lica B.D. od 1. februara 2010. godine izjavljenu protiv presude [C. br. 56/2008] Opštinskog suda od 12. januara 2010. godine.
31. Drugim odlučivanjem povodom žalbe, Apelacioni sud je doneo presudu [Ac. br. 2749/13] kojom je ponovo delimično usvojio žalbu lica B.D. Tom prilikom, Apelacioni sud je (i) utvrdio da je podnosilac zahteva vlasnik dela katastarske parcele u površini od 0.04,55 ha (455 m² a ne 480 m² kao što je prvobitno odlučio Opštinski sud); (ii) obavezao B.D. i ostale naslednike lica H.D. da podnosiocu zahteva priznaju pravo svojine i da mu dozvole da predmetnu imovinu upiše kod Opštinske kancelarije za katastar u Peći; (iii) odbio deo tužbenog zahteva podnosioca zahteva kojim je tražio da se utvrdi da je na osnovu Kupoprodajnog ugovora vlasnik i dela katastarske parcele [br. 5393/18], u površini od 0.00,25 ha (25 m²). [Objašnjenje: i Apelacioni sud je odlučio isto kao i Okružni sud tako što mu nije priznao potpunu svojinu na površini od 480 m² prema tužbenom zahtevu, već samo na površini od 455 m² – odnosno za 25 m² manje].
32. Dana 17. maja 2018. godine, podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za reviziju protiv gore navedene presude Apelacionog suda zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Drugo odlučivanje u trećem stepenu, pred Vrhovnim sudom [uz prisustvo sudije I.K. u raspravnom veću, kao predsedavajućeg veća]

33. Dana 1. oktobra 2018. godine, Vrhovni sud je presudom [Rev. br. 285/2018] odbio podnosiocev zahtev za reviziju kao *“neosnovan”*. Deo raspravnog veća je u tom slučaju, kao predsedavajući, bio i sudija I.K.

34. Vrhovni sud je obrazložio da je Apelacioni sud “u utvrđenom činjeničnom stanju, pravično i potpuno, od prvostepenog suda [Opštinskog suda] pravilno sproveo odredbe parničnog postupka i materijalno pravo, odlučujući kao i u izreci pobijane presude. Presuda drugostepenog suda sadrži dovoljno obrazloženja za relevantne činjenice za pravično suđenje u ovoj pravnoj stvari, koji su prihvatljivi i za ovaj sud”.

Navodi podnosioca zahteva

35. Podnosilac zahteva navodi da su presudom Vrhovnog suda [Rev. br. 285/2018] od 1. oktobra 2018. godine, kojom je odbijen njegov zahtev za reviziju, povređena njegova prava utvrđena članom 31. i članom 22. Ustava i članom 6. EKLJP.
36. Podnosilac zahteva takođe smatra da je povređen i član 67. tačka (d) (Izuzeće sudija sa suđenja) ZPP-a zbog toga što je isti sudija (sudija I.K.), koji je učestvovao u rešavanju ove parnične stvari pred Okružnim sudom u Peći [vidi presudu Ac. br. 101/10], kada je odlučeno povodom žalbe tuženog izjavljene protiv prvostepene presude, bio predsednik veća Vrhovnog suda, koje je odlučilo povodom revizije tužioca [vidi presudu Rev. br. 285/2018]. Shodno tome, po rečima podnosioca zahteva, nepoštovanje ove zabrane predstavlja flagrantnu povredu stavova 1. i 2. člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP, koji se, na osnovu stava 2. člana 22. Ustava, direktno primenjuje u Republici Kosovo.
37. Podnosilac zahteva naglašava da mu je Okružni sud, u kojem je deo sudskog veća bio i I.K., priznao “*imovinsko pravo iste katastarske parcele ali ne u površini od 480 m², nego u površini od 455 m², a što je za 25 m² manje nego kupljena površina od podnosioca zahteva i sada po presudi ovog suda osnova za dobijanje imovinskog prava nije ugovor o kupoprodaji – kao pravni posao koji predstavlja zakonsku osnovu za dobijanje imovinskog prava [...] nego je održaj kao zakonska osnova za dobijanje imovinskog prava i kao ishod ovoga kupljena površina se smanjuje za 25 m²*”. On je dalje naveo da je “*prilikom odlučivanja u ovoj stvari kao član veća [...] bio sudija I.K., u ono vreme sudija Okružnog suda u Peći*”.
38. U nastavku, podnosilac zahteva objašnjava da je nakon ukidanja presude [Ac. br. 101/10] Okružnog suda, predmet vraćen na ponovno odlučivanje Apelacionom sudu, kao nadležnom sudu, nakon reorganizacije sudskog sistema u skladu sa Zakonom o sudovima. Apelacioni sud je, navodi podnosilac zahteva, “*odlučujući po žalbi, kao drugostepeni sud, u ovoj parničkoj stvari odlučio na identičan način kao Okružni sud u Peći, priznajući podnosiocu zahteva imovinsko pravo nad spornom nekretninom samo u površini od 455 m², dobijenu na osnovu održaja, a ne za celu kupljenu površinu od 480 m², po pismeno sastavljenom ugovoru o kupoprodaji, kao što je bio zahtev tužitelja*”.
39. Podnosilac zahteva dalje navodi da je nezadovoljan odlučivanjem Apelacionog suda koje je identično u odnosu na ono Okružnog suda, podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu u kojem je naglasio da “*nisu uzete u obzir primedbe Vrhovnog suda Kosova, koji je ukinuo presudu Okružnog suda u Peći po zahtevu za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca i reviziji podnosioca zahteva*”.

40. U tom pogledu, podnosilac zahteva navodi da u konkretnom slučaju postoji povreda njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje *“iz činjenice da je isti sudija (I.K.) koji je učestvovao u odlučivanju ove parničke stvari u Okružnom sudu u Peći, kada je odlučeno u vezi sa žalbom tužitelja uloženom protiv prvostepene presude, bio član veća Vrhovnog suda Kosova, koje je odlučilo u vezi sa revizijom tužitelja”*.
41. U tom smislu, podnosilac zahteva navodi da se obzirom na to da je *“reč o povredama prava podnosioca za jedno pravično i nepristrasno suđenje, što podrazumeva isključenje mogućnosti suđenja od strane jednog sudije na dve sudske instance, iako je ovo izričito zabranjeno odredbom iz člana 67 tačka d) Zakona o Parničkom postupku koji uređuje isključenje sudije iz suđenja u kojem se kaže da „sudija ne može da procesuirá pravno pitanje ukoliko: „ ... je o istoj stvari učestvovao u donošenju odluke nižeg suda ili nekog drugog organa, ili u postupku posredovanja“*. Nepoštovanje ove zabrane, tvrdi podnosilac zahteva *“predstavlja flagrantnu povredu”* stavova 1. i 2. člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP i stava 2. člana 22. Ustava.
42. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da donese presudu kojom se (i) usvaja kao osnovan zahtev podnosioca zahteva i (ii) ukida osporena presuda Vrhovnog suda i predmet vraća na ponovno odlučivanje.

Komentari zainteresovane strane B.D.

43. U svojim komentarima u vezi sa slučajem, zainteresovana strana B.D. je naglasila: *“ja, kao tužena strana, nisam ni na koji način doprineo jer nisam izabrao ko će od sudija meritorno odlučivati o tužbenom zahtevu na bilo kojoj od instanci kroz koje je ovaj slučaj prošao, niti sam imao saznanja o napredovanju u njihovoj karijeri kao mogućnosti eventualnog pitanja njihove nepristrasnosti kada odlučuju o slučajevima u njihovoj nadležnosti”*.
44. Zainteresovana strana B.D. je dalje navela sledeće: *“Obaveštavam vas da je presuda Okružnog suda u Peći AC. br. 101/2010 od 23.03.2011. godine o kojoj je sudija I.K. odlučio u ovom predmetu kao član veća, ukinuta presudom Vrhovnog suda Kosova Rev. MLC. br. 253/2011 od 27.08.2013. godine, pa kao takva, ništava - nepostojeća presuda Okružnog suda AC. br. 101/2010 od tog trenutka nije proizvodila nikakvo dejstvo ubuduće, niti je uzeta u obzir u odlukama koje su usledile, dakle, kao takva, ona je zakonski nepostojeća da je bilo ko razmatra”*. U tom pogledu, zainteresovana strana B.D. naglašava da su presudom Apelacionog suda AC. br. 2749/2013 od 10.04.2018. godine, u kojoj sudija I.K. *“nije učestvovao kao član veća, ostale sudije odlučile na isti način”*.
45. Zainteresovana strana B.D. traži od Suda da oceni ustavnost ovog slučaja *“na osnovu načela oportuniteta i načela ekonomičnosti postupaka”*, odbijajući tako zahtev podnosioca *“kao uzaludan pokušaj ometanja već postignute pravde”*. To stoga što je, *“kao posledica okolnosti koje su se dogodile pred sudskim instancama, unapređenja I.K. [sudije čija se nepristrasnost osporava] na višu instancu [u Vrhovni sud iz Apelacionog suda] i njegove nepažnje zbog radnog opterećenja velikim brojem predmeta i navršenih godina starosti za penzionisanje, verujemo da je nenamerno napravljen ovaj propust, koji nema nimalo uticaja na meritorno rešavanje predmeta”*.

46. Takođe, zainteresovana strana B.D. smatra da se konkretni slučaj koji je pokrenuo podnosilac zahteva *“ne podudara sa ciljem zakonodavca koji je određen odredbom člana 67. tačka d Zakona o parničnom postupku i automatskom primenom ove odredbe legitimiraćete potpunu neizvesnost priznavanja i ostvarivanja osnovnih prava građana na imovinu od strane sudskih institucija”*. Takođe, zainteresovana strana B.D. je navela da je rešavanje predmetnog slučaja trajalo *“punih 12 godina uz fizičko maltretiranje njega lično i njegove porodice i finansijski gubitak radi zaštite legitimnog prava koje je konačno ostvareno prolaskom kroz sve sudske instance, čime sam sada barem postigao određenu moralnu satisfakciju”*.
47. U zaključku komentara, zainteresovana strana B.D. je tražila od Suda sledeće: *„Uz ljubaznost, poštovanje i poverenje u Ustavni sud u pogledu rešavanja ovog slučaja, uveren sam da smatrate da mi možete garantovati da ovu nepažnju poput ove sudije I.K. ubuduće neće ponoviti neki drugi sudija, ali sam ubeđen da odbijanjem ovog zahteva možete otkloniti ovu veoma realnu i neželjenu mogućnost i za Vas da se ona ponovi“*.

Prihvatljivost zahteva

48. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, dalje precizirani Zakonom i propisani Poslovníkom.
49. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

50. U nastavku, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Zakonom. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47. [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.

[Tačnost podneska]

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori".

Član 49.
[Rokovi]

"Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku..."

51. Što se tiče ispunjenosti ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Rev. br. 285/2018] Vrhovnog suda od 1. oktobra 2018. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koje tvrdi da su povređena, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokom određenim u članu 49. Zakona.
52. Sud takođe utvrđuje da zahtev podnosioca ispunjava uslove prihvatljivosti koji su propisani stavom 1. pravila 39. Poslovnika. Isti se ne može proglasiti neprihvatljivim na osnovu uslova propisanih stavom 3. pravila 39. Poslovnika.
53. Sud takođe naglašava da se zahtev ne može proglasiti neprihvatljivim ni po kom drugom osnovu. Shodno tome, isti se mora proglasiti prihvatljivim i mora se oceniti njegov meritum (vidi slučaj Suda KI24/17, podnosilac zahteva: *Bedri Salihu*, presuda od 19. jula 2019. godine, stav 33; vidi, takođe, predmet ESLJP-a *Alimučaj protiv Albanije*, predstavka br. 20134/05, presuda od 9. jula 2012. godine, stav 144).

Meritum zahteva

54. Sud najpre podseća da podnosilac zahteva navodi da su povređena njegova prava zaštićena stavovima 1. i 2. člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP, kao i stavom 2. člana 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava.
55. Sud, pre svega, primećuje da se suština navoda podnosioca zahteva odnosi na učešće istog sudijske [I.K.] na dve sudske instance kojom prilikom mu je povređeno pravo na pravično suđenje, zagarantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP.
56. Sud podseća da je u okolnostima konkretnog slučaja, sudija I.K. bio sudija u veću od 3 člana formiranom u Okružnom sudu u Peći, koje je bilo odgovorno za odlučivanje povodom žalbe tuženog, odnosno zainteresovane stranke, koja je rešena presudom [Ac. br. 101/10] od 16. marta 2011. godine. Dalje, isti sudija je kasnije bio učesnik i kao predsedavajući veća od 3 člana Vrhovnog suda, kada je presudom [Rev. br. 285/2018] od 1. oktobra 2018. godine, odlučeno o zahtevu za reviziju podnosioca zahteva podnetom protiv presude [Ac. br.

2749/13] Apelacionog suda od 10. aprila 2017. godine. Dakle, u slučaju pred Sudom, suštinsku stvar predstavlja odgovor na pitanje da li je nepristrasnost suda narušena ili ne usled učešća sudije I.K. na dve različite sudske instance kada je odlučeno o osnovanosti tužbenog zahteva podnosioca zahteva.

57. Prilikom ispitivanja navoda podnosioca zahteva koji se odnosi na pravo na pravično i nepristrasno suđenje, Sud će primeniti sudsku praksu ESLJP-a, u saglasnosti sa kojom je, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom. Shodno tome, za potrebe tumačenja navoda o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, Sud će se pozvati na sudsku praksu ESLJP-a.

Opšta načela nepristrasnosti suda u skladu sa sudskom praksom ESLJP-a i Ustavnog suda

58. Nepristrasnost suda se u skladu sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, zasnovano na konsolidovanoj sudskoj praksi ESLJP-a, mora utvrditi prema (i) *subjektivnom testu*, pri čemu se mora uzeti u obzir lično ubeđenje i ponašanje sudije, to jest da li je sudija možda imao neke lične predrasude ili pristrasnosti u određenom predmetu; i (ii) *objektivnom testu*, to jest treba utvrditi da li je sam sud, između ostalog, i svojim sastavom, pružio dovoljne garancije da bi se isključila svaka legitimna sumnja u tom smislu (vidi, između ostalog, predmete ESLJP-a *Miracle Europe KFT protiv Mađarske*, presuda od 12. aprila 2015. godine, stavovi 54 i 55; *Gautrin i drugi protiv Francuske*, presuda od 20. maja 1998. godine, stav 58; *San Leonard Band Club protiv Malte*, presuda od 29. jula 2004. godine, stav 58; *Thomann protiv Švajcarske*, presuda od 10. juna 1996. godine, stav 30; *Wettstein protiv Švajcarske*, presuda od 21. decembra 2000. godine, stav 42; i slučajeve Suda KI187/18 i KI 11/19, podnosilac zahteva: *Muhamet Idrizi*, presuda od 26. avgusta 2019. godine, stav 50; KI24/17, podnosilac zahteva: *Bedri Salihu*, presuda od 19. jula 2019. godine, stav 44, i KI06/12, podnosilac zahteva: *Bajrush Gashi*, presuda od 9. maja 2012. godine, stav 45).
59. Konkretnije, što se tiče subjektivnog testa, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, lična nepristrasnost sudije se mora pretpostaviti dok se ne dokaže suprotno (vidi, između ostalog, predmete ESLJP-a *Mežnarić protiv Hrvatske*, presuda od 30. novembra 2005. godine, stav 30; *Padovani protiv Italije*, presuda od 26. februara 1993. godine, stav 26; *Morel protiv Francuske*, stav 41; *San Leonard Band Club protiv Malte*, citiran u tekstu iznad, stav 59; *Hauschildt protiv Danske*, presuda od 24. maja 1989. godine, stav 47; *Driza protiv Albanije*, presuda od 13. novembra 2007. godine, stav 75 i *Korzeniak protiv Poljske*, zahtev br. 56134/08, presuda od 10. januara 2017. godine, stav 47).
60. Što se tiče vrste dokaza koji su potrebni da bi se dokazala lična nepristrasnost sudije, ESLJP se trudio da utvrdi da li je sudija pokazao neprijateljstvo ili zlu nameru iz ličnih razloga. Načelo na osnovu kojeg se treba pretpostaviti da je sud oslobođen od ličnih predrasuda ili pristrasnosti je već duži vremenski period ustanovljeno u sudskoj praksi ESLJP-a (vidi predmete ESLJP-a *Kyprianou protiv Kipra*, citiran u tekstu iznad, stav 119; *Micallef protiv Malte*,

presuda od 15. oktobra 2009. godine, stavovi 93-94, i *Tozicka protiv Poljske*, presuda od 24. jula 2012. godine, stav 33).

61. Prema sudskoj praksi ESLJP-a, dok u nekim slučajevima može biti teško pribaviti činjenice na osnovu kojih bi se mogla opovrgnuti pretpostavka subjektivne nepristrasnosti sudije, kriterijumi i zahtevi objektivne nepristrasnosti suda utvrđuju dodatnu garanciju nepristrasnog suđenja (vidi predmet ESLJP-a *Micallef protiv Malte*, citiran u tekstu iznad, stavovi 95 i 101). Treba naglasiti da se u većini slučajeva koji se odnose na pitanje nepristrasnosti, ESLJP fokusirao i utvrdio povrede u smislu objektivnog testa, koji će biti objašnjen u nastavku teksta (vidi takođe predmet ESLJP-a *Ramos Nunes de Carvalho e Sá protiv Portugala*, presuda od 6. novembra 2018. godine, stav 146, i *Korzeniak protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stav 48).
62. Što se tiče objektivnog testa, Sud primećuje da se na osnovu sudske prakse ESLJP-a, kada se ovaj test primenjuje na sudsko veće, mora utvrditi da li, nezavisno od ličnog ponašanja bilo kog sudije, može postojati dovoljno činjenica koje mogu pobuditi sumnje u nepristrasnost suda. U tom pogledu, čak i izgled/percepcija može biti od važnosti, jer se "*pravda ne sme samo sprovoditi, već se mora i videti da je sprovedena*" (u ovom kontekstu, vidi, između ostalog, predmet ESLJP-a *De Cubber protiv Belgije*, citiran u tekstu iznad, stav 26). Ovde je u pitanju poverenje koje sudovi u demokratskom društvu moraju nadahnjivati u javnosti. Stoga se svaki sudija za kojeg mogu postojati legitimni razlozi da se sumnja u nedostatak nepristrasnosti mora izuzeti iz odlučivanja (vidi predmet ESLJP-a *Micallef protiv Malte*, citiran u tekstu iznad, stav 98).
63. Pored toga, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, situacije u kojima se mogu pokrenuti pitanja u vezi sa nedostatkom nepristrasnosti, mogu biti (i) funkcionalne i (ii) lične prirode.
64. Prva se odnosi na vršenje različitih funkcija unutar sudskog postupka od strane istog lica ili na vezu hijerarhijske ili druge prirode između sudije i ostalih aktera u određenom sudskom postupku. Što se tiče ovog poslednje navedenog, moraju se ispitati nivo i priroda te veze. Ove situacije funkcionalne prirode mogu obuhvatiti primere slučajeva kada su se u istom slučaju vršile (i) savetodavne i sudske funkcije (u ovom kontekstu, vidi, između ostalog, predmete ESLJP-a *Procola protiv Luksemburga*, presuda od 8. septembra 1995. godine, stav 45; *Kleyn i drugi protiv Holandije*, presuda od 6. maja 2003. godine, stav 200; *Sacilor Lormines protiv Francuske*, presuda od 9. novembra 2006. godine, stav 74); (ii) sudske i vansudske funkcije (u ovom kontekstu, vidi, između ostalog, predmet ESLJP-a *McGonnell protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 8. februara 2000. godine, stavovi 52-57), i (iii) različite sudske funkcije (vidi, između ostalog, predmet ESLJP-a *Pasquini protiv San Marina*, presuda od 2. maja 2009. godine, stav 148). U tom kontekstu, ESLJP naglašava da se ocena o tome da li je učešće istog sudije u različitim fazama sudskog postupka moglo dovesti do povrede zahteva koji se odnose na nepristrasnost suda, mora vršiti od slučaja do slučaja i zavisi od okolnosti svakog slučaja.

65. Drugo pitanje koje se mora razmotriti u vezi sa nedostatkom nepristrasnosti, odnosno pitanja lične prirode, uglavnom se odnose na način ponašanja sudije u određenom predmetu ili postojanje veze sa jednom od stranaka ili njenim zastupnicima u određenom predmetu (vidi za više detalja u ovom kontekstu, Vodič ESLJP-a kroz član 6. KEDNJ od 31. avgusta 2019. godine, Pravo na pravično suđenje (građanskopravni aspekt), Deo III. Institucionalni zahtevi, C. Nezavisnost i nepristrasnost, 3. Nepristrasan sud, b. Situacije u kojima se može pojaviti pitanje nedostatka sudske nepristrasnosti, ii. Situacije lične prirode).
66. Sud takođe naglašava da na osnovu sudske prakse ELSJP-a, ocena nepristrasnosti suda u smislu subjektivnog i objektivnog testa podrazumeva da se mora utvrditi da li u određenom slučaju mogu postojati legitimne sumnje za bojazan da određenom sudskom veću nedostaje nepristrasnost. Međutim, pri odlučivanju da li u konkretnom slučaju postoji dovoljan osnov da se utvrdi da određeni sudija nije bio nepristrasan, podnosiocovo stanovište je važno, ali ne i odlučujuće. Ono što je važno je ocena suda da li se ta sumnja može objektivno opravdati (vidi, između ostalog, predmete ESLJP-a *Mežnarić protiv Hrvatske*, citiran u tekstu iznad, stav 31; *Ferrantelli i Santangelo protiv Italije*, presuda od 7. avgusta 1996. godine, stav 58; *Wettstein protiv Švajcarske*, citiran u tekstu iznad, stav 44; *San Leonard Band Club protiv Malte*, citiran u tekstu iznad, stav 60; *Korzeniak protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stav 49 i *Tozicka protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stav 33).

Primena opštih načela nepristrasnosti suda na okolnosti konkretnog slučaja

67. Pri primeni ovih opštih načela na okolnosti konkretnog slučaja, Sud prvo podseća da podnosilac zahteva tvrdi upravo vršenje različitih funkcija jednog sudije u okviru istog sudskog postupka, odnosno činjenicu da je sudija I.K. učestvovao kao član sudskog veća u (i) donošenju presude [Ac. br. 101/10] Okružnog suda u Peći od 16. marta 2011. godine, kao i u: (ii) donošenju presude [Rev. br. 285/2018] Vrhovnog suda od 1. oktobra 2018. godine u svojstvu predsednika veća. Po mišljenju podnosioca zahteva, učešće sudije I.K. na ove dve sudske instance na kojima se razmatrala njegova tužba za utvrđenje svojine, dovelo je do povrede njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje.
68. Na osnovu gore navedene sudske prakse ESLJP-a, Sud će prvo razmotriti navode podnosioca zahteva koji se odnose na nepristrasnost suda prema kriterijumima subjektivnog testa.
69. Sud ponovo naglašava da se u pogledu subjektivnog testa, lična nepristrasnost sudije I.K. mora pretpostaviti dok se ne utvrdi suprotno. Podnosilac zahteva nije predočio nijedan dokaz ili iskaz koji bi mogao dovesti u sumnju nepristrasnost sudije I.K. Shodno tome, Sud utvrđuje da prilikom donošenja presude [Rev. br. 285/2018] Vrhovnog suda od 1. oktobra 2018. godine, nijedna činjenica ne može potkrepiti utvrđenje da Vrhovni sud nije bio nepristrasan u smislu subjektivnog testa.
70. Sud će u nastavku, u skladu sa gore navedenom sudskom praksom ESLJP-a, nastaviti sa razmatranjem navoda podnosioca zahteva prema kriterijumima

objektivnog testa. Sud će najpre razmotriti (i) da li se u okolnostima konkretnog slučaja mogu pobuditi legitimne sumnje od strane podnosioca zahteva u pogledu nepristrasnosti Vrhovnog suda i ako je to slučaj (ii) da li su te sumnje objektivno opravdane.

71. Utvrđenje ovih pitanja i odlučivanje o njima vrši se u svakom slučaju pojedinačno i na nivou ESLJP-a i na nivou ovog Suda (vidi, u ovom kontekstu, predmete ESLJP-a *Mežnarić protiv Hrvatske*, citiran u tekstu iznad, stav 31; *Ferrantelli i Santangelo protiv Italije*, presuda od 7. avgusta 1996. godine, stav 58; *Wettstein protiv Švajcarske*, citiran u tekstu iznad, stav 44 i *San Leonard Band Club protiv Malte*, citiran u tekstu iznad, stav 60; *Korzeniak protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stav 49 i *Tozicka protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stav 33).
72. U ovom pogledu, i kao što je napred navedeno, vršenje različitih funkcija unutar istog sudskog postupka od strane istog sudije, a što je povezano sa okolnostima konkretnog slučaja, predstavlja kategoriju pitanja funkcionalne prirode, koja su relevantna prilikom procene nepristrasnosti određenog suda. U takvim slučajevima, ESLJP je u načelu držao stav da postoje legitimne sumnje u nepristrasnost suda (vidi, između ostalog, predmet ESLJP-a *Korzeniak protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stavovi 51 i 52). Isti stav o takvim okolnostima slučajeva, drži i ovaj Sud. To stoga što je do vršenja različitih funkcija sudije I.K., pre i posle njegovog unapređenja u Vrhovni sud, došlo unutar istog sudskog postupka za odlučivanje o tužbi podnosioca zahteva. Sudija I.K. je prvo odlučivao o žalbi podnosioca zahteva kada je bio sudija u Okružnom sudu u Peći, a kasnije, kada je prešao u Vrhovni sud, sudija I.K. je odlučivao o zahtevu za reviziju podnosioca zahteva **u vezi sa istim sudskim sporom** podnosioca zahteva.
73. Shodno tome, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, Sud će u nastavku oceniti da li takve sumnje u okolnostima konkretnog slučaja, a koje su već utvrđene, mogu biti objektivno opravdane.
74. U smislu procene *legitimnih sumnji* u kontekstu okolnosti kada je jedan sudija vršio više od jedne funkcije u istom sudskom sporu, dve kategorije pitanja su važne.
75. *Prvo*, posebnu pažnju treba posvetiti karakteristikama zakona i propisa koji su primenljivi u konkretnom slučaju (vidi, između ostalog, predmete ESLJP-a *Warsicka protiv Poljske*, presuda od 16. januara 2007. godine, stav 40; *Toziczka protiv Poljske*, presuda od 24. jula 2012. godine, stav 36 i *Korzeniak protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stav 50). U tom kontekstu, ESLJP je naglasio da su važna i organizaciona pitanja (vidi, između ostalog, predmet ESLJP-a *Piersack protiv Belgije*, presuda od 1. oktobra 1982. godine, stav 30). Na primer, postojanje postupaka koji osiguravaju nepristrasnost, odnosno pravila i procedura koje regulišu i povlačenje/izuzeće sudije, predstavlja relevantan faktor (vidi predmete ESLJP-a *Pfeifer i Plankl protiv Austrije*, presuda od 25. februara 1992. godine, stav 6; *Oberschlick protiv Austrije (br. 1)*, presuda od 23. maja 1991. godine, stav 50 i *Pescador Valero protiv Španije*, presuda od 24. septembra 2003. godine, stavovi 24-29).

76. *Drugo*, nužno je oceniti da li je veza između suštinskih pitanja koja su razmotrena od strane istog sudije u raznim fazama postupka toliko tesna/očigledna da baca sumnju na nepristrasnost sudije koji je učestvovao u odlučivanju u ovim fazama. Ovo utvrđenje se takođe mora vršiti u svakom slučaju pojedinačno i imajući u vidu njihove posebne karakteristike i okolnosti. (vidi, između ostalog, predmete ESLJP-a *Warsicka protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stav 40; *Toziczka protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stav 36 i *Korzeniak protiv Poljske*, citiran u tekstu iznad, stav 50).
77. U tom pogledu, Sud na osnovu sudske prakse ESLJP-a koja je napred izložena, mora prvo razraditi pravna i regulatorna pitanja. Sud podseća da su procedure koje regulišu povlačenje/izuzeće sudije iz odlučivanja od posebne važnosti.
78. U tom kontekstu, Sud primećuje da je u slučaju podnosioca zahteva u postupcima povodom zahteva za reviziju, Vrhovni sud primenio odredbe ZPP-a. Ovaj zakon, u svom članu 67. stav (d) (Izuzeće sudija sa suđenja), konkretno uređuje pitanje i okolnosti u kojima se sudije izuzimaju iz datog odlučivanja. Sud naglašava da stav (d) člana 67. ZPP-a, čiju povredu navodi podnosilac zahteva, propisuje da:
- “Sudija ne može da procesuirati pravno pitanje:*
- [...]*
- d) ukoliko je o istoj stvari učestvovao u donošenju odluke nižeg suda ili nekog drugog organa, ili u postupku posredovanja; [...].”*
79. Sud takođe mora da naglasi da je u okolnostima konkretnog slučaja, između učešća sudije I.K. u veću Okružnog suda u Peći, odnosno donošenja presude [Ac. br. 101/10] od 16. marta 2011. godine i njegovog učešća u veću Vrhovnog suda u svojstvu predsednika veća, odnosno donošenja presude [Rev. br. 285/2018] od 1. oktobra 2018. godine, rešenjem [Rev-Mlc. br. 253/2011] Vrhovnog suda od 27. avgusta 2013. godine, predmet podnosioca zahteva vraćen na ponovno suđenje. U novom suđenju, sudija I.K. je učestvovao u svojstvu predsednika veća Vrhovnog suda koje je razmotrilo zahtev za reviziju protiv presude [Ac. br. 2749/13] Apelacionog suda od 10. aprila 2017. godine. Međutim, Sud naglašava da je sadržaj stava (d) člana 67. ZPP-a, odnosno *“ukoliko je o istoj stvari učestvovao u donošenju odluke nižeg suda ...”*, primenljiv u okolnostima konkretnog slučaja jer je ova norma sveobuhvatna i obavezivala je sudiju I.K. da se izuzme iz odlučivanja u dotičnom veću Vrhovnog suda.
80. Sud, takođe, naglašava da u takvim okolnostima, izuzeće sudije nije nužno zavisno od zahteva stranaka u postupku. Na osnovu odredaba ZPP-a, sudija ne može procesuirati pravno pitanje kada je *“o istoj stvari učestvovao u donošenju odluke nižeg suda”*. Ovo je utvrđeno u članu 67. ZPP-a, a takođe je podržano i sudskom praksom ESLJP-a, koji je, naglašavajući važnost percepcije i poverenja koje sudovi moraju nadahnjivati u javnosti u demokratskom društvu, dosledno isticao da se svaki sudija koji veruje da njegovo ili njeno učešće u sudskom sporu može pobuditi sumnje u nepristrasnost suda, mora izuzeti iz odlučivanja.

81. Pored toga, Sud takođe podseća da se u postupcima koji se odnose na zahtev za reviziju odlučuje samo na osnovu pismenih u spisu predmeta. Stoga, zbog pismene prirode postupka, ni podnosilac zahteva, niti njegov branilac, nisu mogli da znaju da je isti sudija koji je bio deo pretresnog veća u Okružnom sudu, učestvovao i u veću Vrhovnog suda koje je odlučilo o njegovom zahtevu za reviziju, dok nisu primili odluku Vrhovnog suda. Prema tome, odgovornost za to što se dotični sudija nije izuzeo ne može pripisati podnosiocu zahteva i zaključiti da se on odrekao prava da njegov predmet rešava nepristrasan sud (vidi, u ovom kontekstu, i slučajeve Suda KI187/18 i KI11/19, podnosilac zahteva: *Muhamet Idrizi*, presuda od 26. avgusta 2019. godine, stav 67; KIO6/12, podnosilac zahteva: *Bajrush Gashi*, citiran u tekstu iznad, stav 36; vidi, takođe, i predmet ESLJP-a *Oberschlick protiv Austrije*, citiran u tekstu iznad, stav 51).
82. Sud podseća da pitanje da li postoji ili ne postoji dovoljan broj sudija za odlučivanje o zahtevima za reviziju predstavlja pitanje koje je u potpunosti u nadležnosti, i za diskusiju, ako je to potrebno, između pravosuđa i drugih nadležnih organa. Primarna odgovornost za pravilno upravljanje pravdom pripada relevantnim institucijama, a organizaciona pitanja se ne mogu koristiti kao opravdanje za nepoštovanje Ustava i EKLJP (u ovom kontekstu, vidi slučajeve Suda KI187/18 i KI11/19, podnosilac zahteva: *Muhamet Idrizi*, citiran u tekstu iznad, stav 68; KIO6/12, podnosilac zahteva: *Bajrush Gashi*, citiran u tekstu iznad, stav 51 i slučaj KO4/11, podnosilac zahteva: *Vrhovni sud Kosova*, ocena ustavnosti članova 35, 36, 37. i 38. Zakona o eksproprijaciji nepokretne imovine, br. 03/L-139, presuda od 1. marta 2012. godine).
83. Shodno tome, i u ovim okolnostima, Sud utvrđuje da su “*legitimne sumnje*” u nepristrasnost suda koje proizilaze kao rezultat vršenja različitih funkcija sudije I.K. unutar istog sudskog postupka, objektivno opravdane. Sud, u tom smislu, utvrđuje da prilikom donošenja presude [Rev. br. 285/2018] Vrhovnog suda od 1. oktobra 2018. godine, sud, u ovom slučaju Vrhovni sud, nije bio nepristrasan u smislu objektivnog testa i da je samim tim povređeno pravo podnosioca zahteva na pravično i nepristrasno suđenje od strane nepristrasnog suda, koje je zagarantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP.
84. Sud, kao što je prethodno navedeno, podseća da je u kontekstu procene nepristrasnosti suda, osim pravnih i regulatornih pitanja, i veza između suštinskih pitanja koja je razmatrao isti sudija u različitim fazama postupka, takođe relevantna. Međutim, s obzirom na to da je već utvrdio da su u okolnostima konkretnog slučaja sumnje u nepristrasnost objektivno opravdane, Sud smatra da nije potrebno razmatrati ostale aspekte koji se tiču nepristrasnosti suda u smislu objektivnog testa.
85. Sud naglašava da se ovaj zaključak odnosi isključivo na osporenu presudu [Rev. br. 285/2018] Vrhovnog suda od 1. oktobra 2018. godine, sa stanovišta nepristrasnosti suda u smislu objektivnog testa i ni na koji način se ne tiče i ne prejudicira rezultat merituma slučaja u vezi sa pitanjem svojine koje je bilo predmet razmatranja od strane redovnih sudova.

Zaključci

86. U okolnostima konkretnog slučaja, Sud je našao da je presuda [Rev. br. 285/2018] Vrhovnog suda od 1. oktobra 2018. godine doneta u suprotnosti sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP iz razloga što je istu doneo sastav veća u kojem je u suprotnosti sa relevantnim odredbama ZPP-a i sudskom praksom ESLJP-a i Suda, učestvovao sudija I.K. koji je takođe bio deo odlučivanja u prethodnim fazama istog predmeta, odnosno učestvovao je kao član veća u Okružnom sudu u Peći kada je odlučeno o tužbenom zahtevu podnosioca zahteva i kao predsednik veća kada je odlučeno o njegovom zahtevu za reviziju pred Vrhovnim sudom. U takvim okolnostima, Sud je utvrdio da su legitimne sumnje u pogledu nepostojanja nepristrasnosti suda objektivno opravdane.
87. Ustavni sud je u okolnostima konkretnog slučaja ispitao samo i isključivo navod o nepristrasnosti suda zbog učešća sudije I.K. u istom sudskom postupku na dve sudske instance. Prema tome, ova presuda Suda ni na koji način ne prejudicira konačni meritum rešavanja ovog slučaja nakon što isti bude vraćen Vrhovnom sudu na ponovno suđenje.

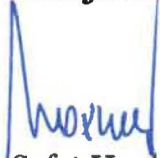
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilom 59 (a) Poslovnika, na zasedanju održanom dana 1. jula 2020. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev prihvatljivim;
- II. DA UTVRDI da je došlo do povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i člana 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima;
- III. DA PROGLASI NEVAŽEĆOM presudu Vrhovnog suda Kosova Rev. br. 285/2018 od 1. oktobra 2018. godine;
- IV. DA VRATI predmet Vrhovnom sudu na ponovno razmatranje u skladu sa presudom ovog Suda;
- V. DA NALOŽI Vrhovnom sudu da u skladu sa pravilom 66 (4) Poslovnika, najkasnije do 30. novembra 2020. godine, obavesti Sud o merama koje su preduzete u cilju izvršenja presude ovog Suda;
- VI. DA OSTANE snažno posvećen ovom pitanju, očekujući izvršenje ovog naloga;
- VII. DA NALOŽI da se ova presuda dostavi strankama i u skladu sa članom 20.4 Zakona objavi u Službenom listu;
- VIII. DA PROGLASI da ova presuda stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi